# Divendres 11 de durant l'any

**Text de l'Evangeli (*Mt* 6,19-23):** En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No acumuleu tresors a la terra, on les arnes i el rovell els destrueixen, i on els lladres foraden i els roben. Acumuleu més aviat tresors al cel, on ni les arnes ni el rovell destrueixen, i on els lladres no foraden ni roben. Perquè on és el teu tresor, allí serà també el teu cor.

El llum del cos és l'ull. Per tant, si el teu ull és senzill, tot el teu cos estarà il·luminat; però si el teu ull és dolent, tot el teu cos serà tenebrós. I si la llum que hi ha en tu són tenebres, les tenebres com seran!».

© Albada Editorial / evangeli.net

***«Acumuleu més aviat tresors al cel, on ni les arnes ni el rovell destrueixen, i on els lladres no foraden ni roben»***

Mn. Lluís RAVENTÓS i Artés
*(Tarragona, Espanya)*

Avui, el Senyor ens diu que «el llum del cos és l'ull» (Mt 6,22). Sant Tomàs d'Aquino entén que amb això —en parlar de l'ull— Jesús es refereix a la intenció de l'home. Quan la intenció és recta, lluïda, encaminada a Déu, totes les nostres accions són brillants, esplendents; però quan la intenció no és recta, que n'és de gran la fosca! (cf. Mt 6,23).

La nostra intenció pot ser poc recta per malícia, per dolenteria, però més sovint ho és per falta de seny. Vivim com si haguéssim vingut al món per amuntegar riqueses i no tenim en el cap altre pensament. Fer diners, comprar, disposar, tenir. Volem despertar l'admiració dels altres o tal vegada l'enveja. Ens enganyem, patim, ens carreguem de preocupacions i de disgustos i no trobem la felicitat que desitgem. Jesús ens fa una altra proposta: «Acumuleu més aviat tresors al cel, on ni les arnes ni el rovell destrueixen, i on els lladres no foraden ni roben» (Mt 6,20). El cel és el graner de les bones accions, això sí que és un tresor per sempre.

Siguem sincers amb nosaltres mateixos, en què esmercem els nostres esforços, quins són els nostres afanys? Cert, és propi del bon cristià estudiar i treballar honradament per obrir-se pas al món, per treure endavant la família, assegurar el futur dels seus i la tranquil·litat a la vellesa, treballar també pel desig d'ajudar els altres... Sí, tot això és propi d'un bon cristià. Però si allò que tu busques és tenir més i més,

posant el cor en aquestes riqueses, oblidant les bones accions, oblidant que en aquest món hi som de pas, que la nostra vida és una ombra que passa, ¿no és cert que —aleshores— tenim l'ull entenebrit? I si el seny s'enterboleix, «les tenebres com seran!» (Mt 6,23).

## *Pensaments per a l'Evangeli d'avui*

- «Quan comences a detestar el que has fet, llavors les teves obres bones comencen perquè reconeixes les teves obres dolentes» (Sant Agustí)

- «Jesús convida a fer servir les coses sense egoisme, sense set de possessió o de domini, sinó segons la lògica de Déu, la lògica de l'atenció als altres, la lògica de l'amor» (Benet XVI)

- «La confessió dels pecats (el reconeixement), fins i tot des d'un punt de vista simplement humà, ens allibera i facilita la nostra reconciliació amb els altres. Per la confessió, la persona mira cara a cara els pecats de què s'ha fet culpable; n'accepta la responsabilitat i així s'obre novament a Déu i a la comunió de l'Església a fi de fer possible un nou futur» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.455)